

Wilt in uw gebeden blijven gedenken

BERNARDUS DROSTE

Hij werd te Tubbergen geboren 22 mei 1901. In Losser sloot hij zijn kerkelijk huwelijk 19 oktober 1927 met

Maria Henrica ten Bos

Terwijl hij zijn bordje soep met smaak gegeten had, stond hij op, voelde aan zijn buik en viel naast de tafel, in zijn woonkamer, Vlasakker 31, 28 april 1979. Hij ontving de ziekenzalving. Woensdag 2 mei 1979 werd hij begraven op het kerkhof van de Maria Geboorteparochie te Losser.

Als Drost' Berend ergens kwam, was hij er helemaal:

voor zijn vrouw in het gezin, maar ook tijdens haar ziek-zijn als verzorger;

voor zijn kinderen, die hij van alles meegaf: opvoeding, mooie woorden, voorbeeld, zij mochten niet over andere mensen praten, als die er niet bij waren. Er moest een grote eensgezindheid bestaan tussen de kinderen en onderlinge hulp was vanzelfsprekend;

voor zijn kleinkinderen had hij altijd wel een of ander grapje;

voor zichzelf: het geloof in God

nam hij serieus. „Het geloof is geen theorie”. Voor en na het eten werd er altijd gebeden. Hij bad zelf voor en zei ooit eens: „Daar moeten jullie mee verder”. Maar ook zei hij eens: Ik wil begraven worden. Dan kun je na mijn sterven ook nog eens een keer bij mij komen”.

Zijn werken was zijn hobby, hij zat vol activiteit. Er zat lijn in zijn leven; daarom was hij ook een man van karakter. Wat weer insloot, dat hij hard was voor zichzelf.

Heer, laat uw licht over Bernard opgaan. U riep hem, maar hij heeft altijd om U geroepen. Verschaf hem recht, red hem uit verdrukking en gespannenheid, wees hem genadig.

Voor uw bliken van medeleven, betoond na het overlijden van mijn lieve man, onze lieve vader, groot- en overgrootvader, betuigen wij u onze oprechte dank.

M. H. Droste-ten Bos,
kinderen, klein en
achterkleinkinderen.